

[**Arnth Jensen.**]

fra Landsbyskoler og ligestillede, saaledes at de blev stillet paa lige Fod med Børn fra København og fra Byer med over 10 000 Indbyggere. Hvis det ikke var Tilfældet, vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister, at man ogsaa tager dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Minister vilde sige: Ja, men det bliver en forfærdelig Udgift! Men den højtærede Minister ved jo, at det bliver en Overførsel til Indtægt for et andet Ministerium, og saaledes set bliver det ikke nogen stor Udgift. Og naar man begrænser denne Bevilling til fattige Børn, som anbefales af Skolen, saa tror jeg, man kan stille dette Krav som et Retfærdighedskrav; man ikke kan sidde overhørig.

Den højtærede Minister ved maaske, at jeg sidste Sommer stod over for det Tilfælde, at jeg i min Skole havde to fattige Børn, hvis Bedsteforældre boede i Nordjylland, og Børnene kunde ikke komme til at besøge deres Bedsteforældre, hvis ikke de kunde faa Fribillet til Rejsen i Lighed med, hvad Børn fra Byerne faar. Jeg ansøgte om at faa Fribilletter til Børnene, men fik en Skrivelse fra Ministeriet, hvori man beklagede, at man ikke havde Lovhjemmel til at kunne yde dette. Jeg forstaar deraf, at Ministeriet altsaa i og for sig med Glæde vilde have givet disse Fribilletter, hvis der blot havde været Lovhjemmel dertil. Jeg henstiller derfor, at man ogsaa overvejer dette Forhold.

Axel Dam: Da det er et Retfærdighedskrav, der er blevet rejst fra det ærede Medlem Hr. Povlsen, og da dette efter min Mening er blevet tilstrækkeligt begrundet af de øvrige Talere, der har haft Ordet om Sagen, skal jeg nøjes med at sige, at vi fra vor Side giver vor Tilslutning til disse Udtalelser og anbefaler, at der maa naas det Resultat, som det ærede Medlem har tilsigtet.

Undervisningsministeren (Borgbjerg): Det ærede Medlem Hr. Povlsen rejste Spørgsmaalet om en Udvidelse af Statsbanernes Fribefordring af Skolebørn. Det ærede Medlem gjorde det i Anledning af Forslaget paa § 21 II. 7., hvor der foreslaas en Udvidelse med 10 000 Kr. Anledningen til denne Forhøjelse er jo, som det er oplyst, at Københavns Skoledirektion spurgte os, som Følge af, at det Spørgsmaal fra anden Side var rejst, om det nu gik an

at følge den Praksis, der var fulgt i nogle Aar, at give nogle private Skoler, katolske og jødiske Skoler og nogle andre, denne Fribefordring. Foranlediget ved en saadan Forespørgsel maatte vi fra Ministeriets Side svare, at der var ingen Lovhjemmel dertil. Derefter blev Spørgsmaalet Genstand for nogen Pressedebat, og der kom Deputationer til os fra de katolske Skoler og fra anden Side. Vi fandt det da rimeligt at imødekomme Anmodningen, saaledes at det, der havde været Praksis, i hvert Fald til Dels, i nogle Aar, blev lov hjemlet. Derfor har jeg stillet Forslag om at udvide Fribefordringen med de 10 000 Kr., men jeg har ikke fundet det nødvendigt i Anledning af den nævnte Forespørgsel at gaa videre.

Mod selve det her stillede Forslag er der ingen Opposition, og jeg gaar ud fra, at det anerkendes, og at den foreslaaede Bevilling vil opnaa Tilslutning. Men nu kommer det nye Krav om en større Udvidelse af Fribefordringen, og man mener, at man kunde gaa videre ikke blot til de nævnte Privatskoler og Børnehjem i København, men ogsaa til dem i Byer over 10 000 Indbyggere, og hver enkelt Taler, der kom herop, har tænkt sig, at stadig flere kunde faa Ret til denne Fribefordring, ja, til sidst kom det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen og vilde ogsaa have Fribefordring til Børn i Landsbyskoler. Jeg skal nu herom sige, at den oprindelige Aarsag til, at man i sin Tid gik til denne Fribefordring, var den, at man vilde sørge for, at de Børn, der boede i de store Byer under ugunstige hygiejniske Forhold, kunde komme ud paa Landet, ud til Skov og Sø o. s. v. Derimod mente man ikke dengang, at Børn, der i Forvejen var ude paa Landet, trængte i saa høj Grad til saadanne Rejser. Nu skal jeg indrømme, hvad jeg allerede gjorde ved Samraadet i Finansudvalget, at jeg personlig slet ikke har noget imod en Udvidelse her, og at jeg er klar over, at efterhaanden udvider vi denne Konto saa stærkt, at vi vel til sidst naar til at sige, at alle Skolebørn her i Landet skal have Fribefordring til den Slags Rejser, der her er Tale om. Men dette vil jo bebyrde det Budget, jeg har den Ære at bestyre, meget betydeligt. Som det ærede Medlem Hr. Povlsen sagde, er denne Post allerede vokset op til 1 200 000 Kr., men jeg har for nylig maattet sende Finansudvalget en Skrivelse om at faa Bevillingen meget betydeligt forhøjet i Anledning af den Udvidelse af Fribefordringen, der blev foretaget i Fjor med Sommerlejrrejsen; en saa betydelig